

Ο άγ. Ιερομάρτυς Αλκίσων Επίσκοπος Νικοπόλεως

/ [Πεμπτούσία](#)

Στα χρόνια της βασιλείας του αυτοκράτορα Αναστασίου Α΄ (491-516) στη μητρόπολη της αποστολικής Εκκλησίας της Νικοπόλεως (Πρέβεζα) αρχιεράτευε ο Αλκίσων, ένας από τούς πλέον διακεκριμένους ιεράρχες της εποχής.

Ήταν στολισμένος με τις χάριτες του Αγίου Πνεύματος και ποιμάνειε τούς χριστιανούς του με μοναδικό γνώμονα την εν Χριστώ σωτηρία τους. Στα πλαίσια αυτά μερίμνησε και για την ανέγερση μεγάλης βασιλικής (ναού) πού μέχρι σήμερα φέρει το όνομά του.

Δυστυχώς όμως επρόκειτο να δοκιμαστεί στη ζωή του. Διότι συνέβη ο αυτοκράτορας Αναστάσιος, παρά τις άλλες ικανότητές του, να παρεκκλίνει από την ορθόδοξη Πίστη, ακολουθώντας τούς αντιχαλκηδονίους αποσχιστές Σεβήρο και Φιλόξενο. Με το διάταγμα του (γνωστό στην εκκλησιαστική Ιστορία ως «Τύπος του Αναστασίου» δεν δεχόταν την Δ΄ οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνας (481) και εξαπέλυε διωγμό εναντίον των ορθοδόξων επισκόπων.

Μεταξύ εκείνων πού υποτάχθηκαν στα κελεύσματα του «Τύπου» ήταν και ο Θεσσαλονίκης Δωρόθεος, έξαρχος του Ιλλυρικού και εκκλησιαστικός προϊστάμενος και του Αλκίσωνος. Έτσι ο μητροπολίτης Νικοπόλεως κλήθηκε εκ των πραγμάτων

να αντιμετωπίσει τις απειλές του βασιλιά και τις «συστάσεις» τού Θεσσαλονίκης. Αν έλαβε λοιπόν πρωτοβουλίες για την προάσπιση της ορθοδόξου πίστεως, με συμμάχους μερικούς επισκόπους του Ιλλυρικού και τον πάπα Ρώμης Ορμίσδα (πού όμως ήταν υπόδουλος στους Γότθους και λίγα πράγματα μπορούσε να κάνει).

Συγκάλεσε λοιπόν στη Νικόπολη (το 512) Σύνοδο, στην οποία έλαβαν μέρος 40 επίσκοποι τού Ιλλυρικού και με αποφασιστικότητα καταδίκασαν τον «Τύπο του Αναστασίου», μη λαμβάνοντας υπόψη τις απειλές του ιδίου και του Θεσσαλονίκης Δωροθέου. Ή στάση του Αλκίσωνα έδωσε θάρρος σε πολλούς ορθοδόξους ποιμένες και μοναχούς σε όλη την αχανή αυτοκρατορία, με αποτέλεσμα να αξιώσουν από τον αυτοκράτορα τη σύγκληση νέας Συνόδου για να βρε-θεί λύση.

Αυτή συγκλήθηκε το έτος 516 στην Ηράκλεια της Θράκης παρου-σία περισσότερων από 200 αρχιερέων, με διακρινόμενο και εκεί τον Αλκίσωνα. Πλην όμως ο δόλιος βασιλιάς, φοβούμενος τις αποφάσεις της, όχι μόνο δεν επέτρεψε να συνεδριάσουν, αλλά συνέλαβε τούς αρχιερείς και τούς υπέβαλε σε κακουχίες, εκδηλώνοντας εντονότερη την οργή του κατά του Αλκίσωνος, τον όποιο φυλάκισε στην Κων/Πολη επί πέντε μήνες!

Εκεί δοκίμασε ποικίλες πιέ-σεις, βασανισμούς, μαστιγώσεις, δείχνοντας υπομονή και καρτερία. Αλλά λόγω και της γεροντικής του ηλικίας δεν άντεξε περισσότερο. Και το επόμενο έτος (517) παρέδωσε στη φυλακή το πνεύμα του στον Κύριο, αναδειχθείς φλογερός ομολογητής της ορθοδόξου Πίστεως και μέγας αγωνιστής. Αμέσως μετά την κοίμησή του οι επίσκοποι και ιερείς της Μητροπόλεώς του τον ονόμασαν «εν αγίοις πατέρα» τους σε επιστολή προς τον πάπα Ρώμης